

Hlava XXII

*„Ecce crucem Domini, fugite partes adversæ!
Vicit leo de tribu Juda, radix David, alleluja!“*

Vandráci v kuklách se zmateně zastavili.

Byli na pahorku Poustce, před švamenskou pohřební kaplí, tedy u cíle. Podivili se však a poděsili, když náhle ve směru od polorozpadlé poustevničky vyběhlo do světla luceren podivné stvoření.

Byl to skutečný poustevník, v kutně z jakési pytloviny, přepásaný provazem, bosý a s rezavým krátkým plnovousem.

Tvářil se vyjeveně a nastavoval proti zakuklencům s rakví hrubý křížek z větví.

Latinské zaklínání (*ejhle, kříž Páně, prchněte, strany nepřátelské, zvítězil lev z pokolení Judova, kořen Davidův, aleluja*), kterého se používá, či používalo k zahánění dáků a strašidel, mu plynulo ze rtů poněkud roztřeseně.

Vandráci se polekali skoro stejně, jako podivný anachoret, poněkud se však uklidnili, když rozznali, přes nezvyklý oděv, vyhublost a plnovous, faráře Skovajsu, který se nedávno přestal vyskytovat i se svou hospodyní Emilkou, a o kterých kaplan Andrejsek neurčitě a stydlivě prohlašoval, že odcestovali. Nicméně pomalu slovo dalo slovo.

Vagabundi vysvětlili poustevníkovi důvod své návštěvy s tou modifikací, že jde o jednoho z jejich soudruhů, kterého zde chtějí pohřbit. Kdyby ho chtěli dát pohřbit na obecní útraty, má to háčky, nemá žádné papíry, do obce nepřísluší, nevolali doktora, aby vystavil úmrtní list, atd., mohli by se sami

dostat do různých nepříjemností. Taky chtějí, aby kamarád, jehož jméno udali jako Jan Novák, měl pohřeb důstojný. Švamenberské pohřební kaple se již nepoužívá, tak jaképak copak. Zakuklení jsou, aby je nikdo nerušil, a pak také ze smutku.

Farář jím slíbil, že je neprozradí, protože se zde sám skrývá, za účelem pokání. Prosil je jenom, zda by mu opatřili něco k jídlu.

Zásoby, které měl s sebou mu již docházely a živení se lesními plody a kořínky se ukázalo ne-realisticou fantasií pohádkářů a hagiografů.

Vandráci mu slíbili okamžitou pomoc a také, že mu opatří slepice a kozu. Byl nyní vlastně jeden z nich, muž mimo pevný domicil a mimo pouta společnosti, a proto k němu cítili sympatie a sounáležitost.

Když se však farář dověděl, že chtějí zpívat kamarádovi requiem, uvolil se, že je odslouží, neboť teprve nyní pochopil smysl řeči tajemného zjevení.

V pohřební kapli, kde se kdysi sloužily zádušní mše za zemřelé Švamenberky, byla stará plesnivá bohoslužební roucha. Farář měl také láhev mešního vína a neposvěcené hostie, které si vzal s sebou jako proviant. Bohoslužebné nářadí lacinějšího druhu bylo rovněž v kapli. Jeden ze zakuklenců se uvolil ministrovat, takže vše bylo zcela regulární. Svíčky měli vagabundi s sebou.

A tak se tedy za vara guru, neboli Losáka, sloužila krajně romantická zádušní mše, při která se zpívalo kapesní requiem, které nechtěli v Praze poštmistru Kodrovi vydat, takže je v první hořkosti zahodil v lese. Uvedeme je zde:

Mohou-li někteří pachatelé úspěšných tingl-tanglů mít tu drzost a vylézt na světlo boží s neuvěřitelnými slátaninami na způsob kostelní

muziky, nevidíme důvod, proč by se měl poštmaster Kodra stydět za svou nenáročnou skladbičku prostého půvabu a vlastně podstatně větší řemeslné dovednosti než některé nedávné kaše pro velké ob-sazení.

Je sice pravda, že ani poštmaster Kodra, tím méně kronikář líčených událostí nemají zlatý klíček, jenž otvírá dveře a chvalná ústa kritiky, nicméně každý hudebně gramotný čtenář ať si to přečte, každý hudebně pologramotný ať si to přehraje nebo dá přehrát a má-li trochu smysl pro muziku, snadno si dá dvě a dvě dohromady.

Co se týče čtenáře nehudebního, ten ať příslušnou partii klidně přeskočí.

Netvrdíme ovšem, že Bohuslav Kodra je někdo jako Mozart, ale aspoň si to o sobě ani nemyslí.

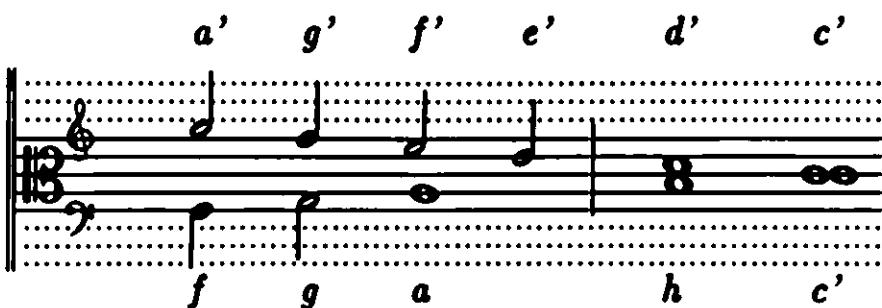
Zhudebnění bylo pro tři hlasy, alt, tenor a bas, plus varhany. Vandráci to provedli tak, že tři z nich zpívali, nejvyšší hlas fistulí a tři hráli, začasté střídavě, na konve, mirlitony a primitivní klarinetы ze železných trubek.

Zde to, z důvodů úspornosti, a aby se význam skladbičky skromně nepřečeňoval, uvedeme jen ve dvou osnovách.

Malé notičky značí party nástrojů, pokud jsou pro celkový efekt důležitější. Jediný inteligentní způsob, jak nacpat zmíněný typ trojhlasu do dvou osnov, je notovat dva horní hlasy hlasy ve violovém čili alto-vém klíči.

Kdo ho nezná, ať si pro začátek představí basový klíč na nejdolejší a houslový na nejhořejší řádce.

Tón *Cé* je na prostřední lince, tam kde by u normálně posazených klíčů byla první pomocná linka, nahoře a dole. Tím se zorientuje a za chvíli už to bude umět.

A tak tedy probíhala půlnocní zádušní mše za záhadného gurua. Svíce matně ozařovaly švamenberskou zádušní kapli oprýskané a zašlé barokní kamenosti. Na podlaze bylo suché listí, naváté sem rozbitymi okny. Dvě svíčky, nalepené při zadním okraji mensy, vydávaly matné světlo. Poustevník s bíbrem a ve zvláštném a plesnivém černém ornátě byl obsluhován zakuklencem. Vandrák odpovídal podivuhodnou latinou, která zněla spíše jako nějaká řeč z dálšího východu, např „edgum špritutuo“ a podb.

Před oltářem na márách ležela rakev.

V půlkruhu stáli další zakukleni se svými svícemi a lucernami. Bokem k oltáři stáli, rovněž v zakuklení, u stojanu Exner a jeho šest pomocníků a vyluzovali hudbu. Alkohol se z nich již vypařil, i chovali se vážně a důstojně. Svíce vrhaly obrovské stíny na stěny kaple a jak jimi vítr pohrával, poletovaly tyto stíny jako obrovští upíři.

Sluší ještě poznamenat, že chorální sekvence byla též přepsána v partituře v moderních notách s průvodem varhan, takže vandráci ji mohli zpívat a hrát aniž by měli k disposici graduál či usuál a aniž by znali kvadrátní notaci.

Exner a spol hráli a zpívali malé requiem Bohuslava Kodry takto:

...

Adante
(con moto)

② **Introitus**

Abb.
 Ten.
 Bass.

Re-gui-am ae- ter-nam do-na e-i(u) Domine, et
 Lux per-pe-tu-a lux-a-t e-i(u)

Te decat hymnus Deus in Si-on et Ti-bi re-

de-ter yo-lam in Je-ru-sa-lem ex-au-di o-

lati-o-nem me-are, ad te orare Caro Veni-

et Repetitur "Regnum" ab initio usque ad sign. *

Adagio con moto
Kyrie I Ium

Christe
Repetitur Christe I Ium

Andante
Con moto

Kyrie II ^{dum}

A handwritten musical score for "Kyrie II" in 2/4 time. The score consists of six staves, each with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The vocal parts are labeled "Ky" (top), "Ky-ri-e" (middle), and "Ky-ri-i-son" (bottom). The lyrics are written above the notes. The music includes dynamic markings like mf , p , and f , and performance instructions such as "dum" and "con moto". The score concludes with a final cadence and a fermata over the last note.

Andante
con moto

Graduale

The musical score consists of four staves of music for voices. The first staff begins with a forte dynamic (f) and includes lyrics in Gothic script: "O e- qui-en-de ter-nam dona eis(?) Domine ec". The second staff starts with a dynamic marking "mf" and includes lyrics: "lux per-pe-tu-a lu-gat e- i(c?)". The third staff begins with a dynamic marking "mp" and includes lyrics: "In me-mori-a de-ter-na erit Jus-tus". The fourth staff begins with a dynamic marking "mf" and includes lyrics: "ab audi-ti-one mala non fi-me-bit.". The music is written in common time with various note heads and rests.

Andante
con moto

Tractus

ab solve Domine ani-mas om-

- nilum fide-li-um de-fun-fo-nu ab omni

mas fi-de-li-um

vincu-lo de-lit fo-nu, sed gratia tua

il-lis saccu-ron-te mere dn-tur e-

gratias mer-ron-te

vade-ni ju-di-ci-um ulti-o-nis et Iucis ac-

leg-nas be-a-ti-tudi-ne per-fic*go*

[Sequentia choraliter]

Moderato

ffertorium

The score consists of six staves of music for voices. The vocal parts are labeled with Roman numerals I through VI above the staves. The lyrics are written below the notes, grouped by brace. The music includes various dynamics such as *p*, *mf*, *f*, and *ff*. The score is framed by a large rectangular border.

ffertorium

I. *o - mi - ne Je - su Christe Rex glo -*

II. *- ri - ae af libera animas omni - um fi -*

III. *de - li - um de - func - to - ram de noe - nis in -*

IV. *fer - ni et de pro fundo la - cu*

V. *libe - ra e - as de ore le - o - nis*

VI. *ne ab - sorbeat e - as tartarus*

f
 ne cadent in bb scurum Sed signifor sanctus
 Mi-cha-el reprex- fit il-
 signifor sanctus Mi- cha-el repre-ten-
 ley in 14-day sanct - tam
 in JU-CAM in JU-CAM f sanctam
 tet il-las

D più vivo
 mf Quan- olio abracte pro- mi- sisti
 Quan olio abracte pro-mi-
 Quan olio

mt
 pro- sis- ti et se-mi-ni
 sis- ti et se-mi-ni et
 abracte pro- mi- sis- ti et

f * Jubilate *mf* =

A *T* *B*

je-mi-ni e-iw Hosti-as et prece-w

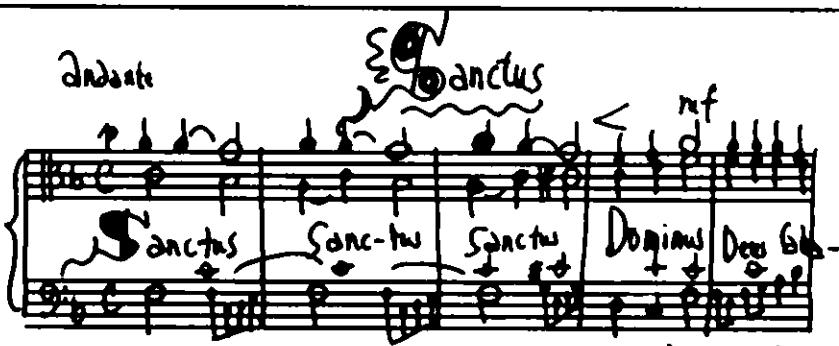
Ti-di Domine Tau-dis of ferme, tu

su-ci-pe pro domi-na be-s il-lis — quoniam

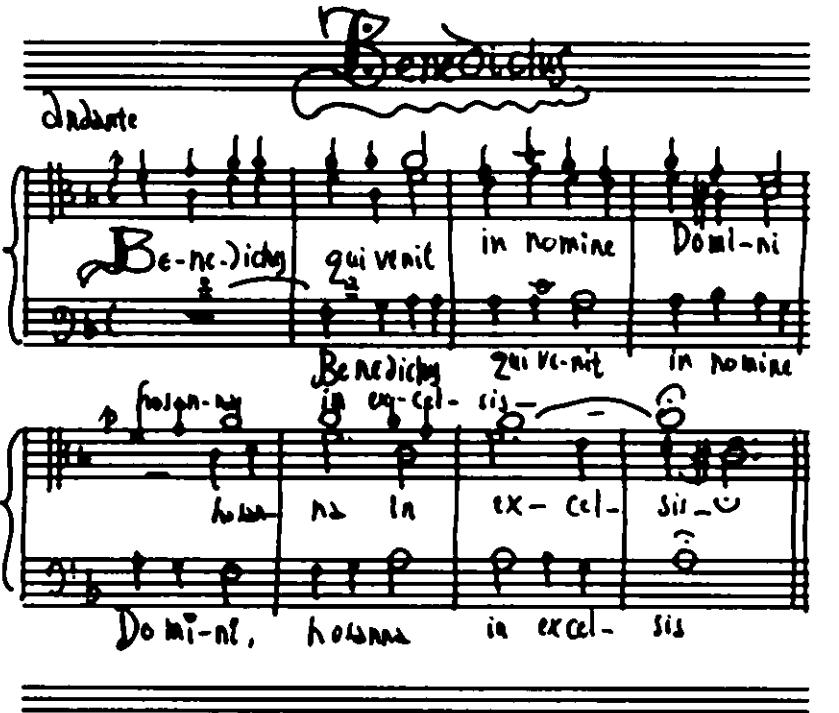
fodie me-mo-ri-am fa-ci-mus face-as

Do-mi-ne de morte transi-re ad vitam

Repetiter 4 Quam olim à signo ▲ ad signum *

Andante
Sanctus

mf *Piegi sunt coe-li et terra glori-a*
ooh *Piegi sunt coe-li et terra glori-a*
tu-a *hona-na in ex-cel-sis.*
a-hu *hona-na in ex-cel-sis.*
tu-a *hona-na in ex-cel-sis.*

Benedic
Andante

Bene-dic *qui venit in nomine Domini*
qui venit in nomine Domini
fol-ga-ny *Bene-dic qui venit in nomine*
hona-na in ex-cel-sis
Domini, hona-na in ex-cel-sis

Andante

Agnus Dei

Agnus Dei *qui tollis* *peccata nostra*

dona eis (i) *requiem*

Agnus Dei *qui tollis* *peccata nostra*

dona eis (i) *requiem*

Agnus Dei *qui tollis* *peccata nostra*

dona eis (i) *requiem*

Agnus Dei *qui tollis* *peccata nostra*

dona eis (i) *requiem* *semper tecum*

dona eis (i) *requiem*

Moderato

Communio

A *pp* *p* *b6p* *np* *p*
 T *p* *ux de- ter-na* *luce-at* *e-i(u) Domine*
 B *p* *p* *p* *p* *p*

pianissimo *mf* *Tempo I^{mo}*
cum sanctis tu-is in ae- ternum gaudi bi-

adante con moto
mf *Regnium ae- ter-num dona e-cu*
Domine et lux per petra luce-at.

f b6d d (6)b. r
-ipj cum sanctis tu-is in ae- ter NUM

Moderato *rit* *pp*
gau pi *us* *Finis. D. G.*

Poté, t.j. po skončení zádušní mše se konal pohřební obřad, ale už beze zpěvů, protože exneriáni neměli příslušné noty.

Potom zvedli zakuklenci víko krypty a šoupli rakev dovnitř, což zajisté není třeba podrobně popisovat.

Pak, protože už pomalu svítalo, se vandráci odkulili a rozprchli, směřujíce zpět k lahvárně, každý sám o sobě.

Dříve však ještě vytáhli z kapes různé zásoby, kusy chleba, klobásy, pečené králičí maso a podb., které farář, přes zřejmou nechutnou špinavost těchto zásob, hltavě pojídal.

